

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 10 năm 2016

Số 313

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Trí tri tâm tiến là sao ?
2. Diu tiến chung là diu tiến làm sao ?
3. Nguyên điển tái hồi là sao ?
4. Trời lạnh tâm ấm có hòa được không ?
5. Việc gì đến cứ để cho nó đến sẽ giải quyết bằng sự thanh tịnh sẵn có, có đúng không ?
6. Người tu không kính trọng người truyền pháp, ngược lại muốn phụ và đuổi xô người truyền pháp có tội hay không ?
7. Vắng điển Trời tâm thức ra sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 03/01/99 5 : 23 AM 1) Hỏi: Trí tri tâm tiến là sao ? Đáp: Thừa trí hiểu được chiều sâu của mọi việc từ nhỏ đến lớn, thì rất dễ tu. Kệ : Tu tâm tự giác tự minh tiến Giải tỏa phiền ưu chẳng có phiền Trí sáng tâm minh tâm tự đạt Hành thông chơn pháp tự mình yên.	Montréal, 04/01/99 2) Hỏi: Dìu tiến chung là dìu tiến làm sao ? Đáp: Thừa dìu tiến chung là đồng hành tự thức và trao đổi lẫn nhau. Kệ : Thực hành chung tiến chẳng phân màu Đồng loại thương yêu kẻ trước sau Xây dựng chung tiến trong dứt khoát Bình tâm thanh tịnh trở về mau.
Frankfurt, 05/01/99 3 : 20 AM 3) Hỏi: Nguyên điển tái hồi là sao ? Đáp: Thừa nguyên điển tái hồi là chung tu đồng tiến tái ngộ, tâm tư vui mừng không tả xiết, trụ thẳng một đường tiến hóa. Kệ : Vui hành tái ngộ trí tâm minh Tự diệt tâm phàm tu tái ngộ Quý tướng Trời cao không ghét bỏ Tình thương đạo đức hiện chơn hành.	Frankfurt, 06/01/99 4 : 00 AM 4) Hỏi: Trời lạnh tâm ấm có hòa được không ? Đáp: Thừa trời lạnh tâm ấm thật sự muốn hòa. Kệ : Bên trong kín mít chuyển phân qua Xuân hạ thu đông tiến thật thà Duyên nợ thực hành trong thức giác Bền lâu thanh nhẹ chuyển tâm hòa.
Frankfurt, 07/01/99 8 : 30 AM 5) Hỏi: Việc gì đến cứ để cho nó đến sẽ giải quyết bằng sự thanh tịnh sẵn có, có đúng không ? Đáp: Thừa bất cứ việc gì đến sẽ giải quyết bằng một khối óc thanh tịnh sẽ đạt được kết quả tốt cho chung. Kệ : Từ bi phán xét phân minh giải Giải quyết ôn hòa pháp pháp khai Thanh tịnh giúp đời không đá động Quy nguyên giềng mối chẳng phân hai.	Frankfurt, 08/01/99 2 : 00 AM 6) Hỏi: Người tu không kính trọng người truyền pháp, ngược lại muốn phụ và đuổi xô người truyền pháp có tội hay không ? Đáp: Người tu không mang ơn người truyền pháp và ngược đãi bằng sự mưu mô bất chánh là tự phá hủy lấy tâm lẫn thân của hành giả, sẽ xảy ra nhiều chuyện bất ngờ không hay cho tâm lẫn thân, phụ người và tự phụ, mọi việc của cuộc sống sẽ không được yên ổn như mong muốn, sai một ly đi một dặm là vậy. Kệ : Khó khổ tâm thân đầy ảo thuyết Buồn lâu thêm khổ động triền miên Bớt vui thêm sầu không tiến bước Ám ức tâm thân khó tham thiền.
Frankfurt, 09/01/99 8 : 10 AM 7) Hỏi: Vắng điển Trời tâm thức ra sao ? Đáp: Thừa vắng điển Trời tâm thức bất an. Kệ : Tròn vo chỉ có điển Trời độ Cảm thức trần gian một cái mờ Uyển chuyển không ngừng trong loạn động Mê lầm cũng sống cảnh ra vô.	

MẪU ÁI 28B

*Chuyển luân luân chuyển quy hườn
Chung vui định luật không sờn không phai
Thế sanh nam nữ sắc tài
Chuyển theo luật định an bài chuyển luân.*

Sự tuần hoàn về quy luật của tạo hóa không bao giờ thay đổi, nhưng sự tham vọng của con người, tự hào và tự cho là đã sửa được định luật ; ngược lại, nó đã làm mất tất cả những sự tự nhiên.

*Hướng kim chẳng kể duyên tiền
Gây phiền gieo họa triền miên nào nùng
Hành hung chẳng biết mình khùng
Mẹ khuyên chẳng đặng chung cùng khổ đau.*

Phản nguyên tử lực của thời đại luôn luôn nó chỉ biết lấy nó là cao quý, là hiểu biết, bất chấp định luật do đâu đã tạo ra nó, rồi nó sẽ về đâu?

*Vạn sự cũng bởi lúc đầu
Khổ đau ai tạo nay bầu phải mang
Mẹ con con mẹ đôi đành
Phân thân duyên kiếp cơ hàn mẹ con.*

Con đường đã và đang phải đi của mọi người đều ở trong định luật phân thân, chuyển từ kiếp này cho đến kiếp khác, trừ phi những người chịu tự tu để giải thoát lấy mình thì mới tránh khỏi sự lồi cuốn về quy luật của ngũ hành.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 30/05/1971)

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ân Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi, DVD

1. NGUYỄN THỊ NGỌC HƯƠNG	TÂY NINH	\$200 USD
2. HỒ VĂN THẮNG	ÚC CHÂU	\$100 AUD
3. BÀ XÃ ANH THẮNG	ÚC CHÂU	\$100 AUD
4. CHỊ HUỆ + CHỊ HỒNG ANH	MỸ	\$200 USD
5. CHỊ VƯƠNG CHÁNH	SÀI GÒN	\$1.000.000 VNĐ
6. NGÔ XUÂN TIÊN	SÀI GÒN	\$2.500.000 VNĐ
7. CHỊ NGÂN HOA	SÀI GÒN	\$2.000.000 VNĐ
8. GIA ĐÌNH YẾN TRINH	ĐỨC QUỐC	\$100 USD
9. HỘI AHVV ĐỨC QUỐC	ĐỨC QUỐC	\$200 EURO
10. CHỊ NƯỞNG	ÚC CHÂU	\$50 AUD
11. CHỊ PEIZHEN CHEN	ÚC CHÂU	\$50 AUD
12. HUỖNH DẬM	USA	\$100 USD
13. LÂM THỊ VIÊN	USA	\$100 USD
14. HUỖNH ĐÔN	USA	\$100 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ân tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ân Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:
VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THANH CAO TỰ ĐẠT

Theo sự hiểu biết của tôi, mục tiêu cuối cùng và cũng là mục tiêu cao tốt nhất của Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) chính là sự Thanh Tịnh Nội Tâm và Đức Hạnh của hành giả.

Dĩ nhiên, để đạt đến mục tiêu cao quý vĩ đại này, hành giả phải trải qua rất nhiều chặng đường đầy chông gai trắc trở, nhiều gian khổ cam go; và đa số thường bị vấp ngã, hoặc bỏ cuộc trước những thử thách này. Tiếp tay với những khó khăn, thử thách này lại chính là những mê lầm của hành giả.

Qua kinh nghiệm học hỏi của bản thân, tôi thấy rằng, ngoài những chướng ngại thuộc về vật chất hữu hình thô thiển, còn có những chướng ngại vi tế sâu xa hơn thuộc về tâm thức. Trong những chướng ngại này, tôi thấy có ba điều đáng sợ hơn hết mà đa số người tu Thiên Vô Vi, khi đạt đến một trình độ kha khá thì thường dễ bị mắc vướng, đó là: Âm thanh, Sắc tướng và Thần thông.

1. ÂM THANH

Trên đường đạo, âm thanh được thể hiện qua lý luận của ngôn từ, qua nói và nghe. Trong thời gian đầu, người tu thường được dẫn tiến, khai tâm mở trí bằng giáo lý, minh triết từ sách vở và từ lời thuyết giảng của các Chơn Sư, Đạo Sĩ... tức là từ sự giáo huấn ở bên ngoài. Sau một thời gian tu học, hành giả sẽ thấm nhuần và thông hiểu những giáo lý, minh triết ấy, để rồi dần dần say sưa với nó, tự mình miệt mài trong suy tư và phát triển những ý nghĩa cao siêu theo trí năng của mình. Rồi cũng chính từ đó, hành giả lầm tưởng mình đã đạt đến tột đỉnh của chân lý; thậm chí còn nghĩ rằng sự hiểu biết của mình đã ngang hàng với cả Trời Phật, quên mất thực chất tham, sân, si, dục thấp hèn đang hiện hữu

trong thân tâm mình, rồi đi đến tự cao, ngã mạn, tự mãn và tự dậm chân tại chỗ, không tiến hóa được nữa.

Thực ra, đây chỉ là một giai đoạn mở trí ở cấp độ thấp mà thôi. Nó chỉ là sự hiểu biết của Trí năng, chứ không phải là sự cảm thức của Tâm điện. Người tu còn say mê, thích thú qua cái nghe và cái nói của ngôn từ giới hạn, không thể nào thấu hiểu trọn vẹn về Chân lý cao sâu huyền mật của Vô Vi. Tôi tạm gọi căn bệnh này là Mê Âm Thanh.

2. SẮC TƯỚNG

Song hành với sự chứng đạt lý, hành giả nhờ công phu tu tập một thời gian, cũng chứng đạt được nhiều hiện tượng trong cảnh giới Vô Vi, như thấy được các hình ảnh của núi non, sông biển, người, vật... và các màu sắc của điện : vàng, xanh, đỏ, trắng, tím... tức là ngũ sắc, ngũ quang của điện ngũ hành trong bản thể của mình phóng ra. Những màu sắc, hình ảnh này thường xuất hiện trước tam tinh nơi mình nhắm mắt, tập trung ngó thẳng khi thiền. Màu sắc từ đậm biến đổi dần đến lợt; nghĩa là từ nặng trước đi lần đến thanh nhẹ theo năm tháng tu tập, thanh lọc của hành giả.

Trong giai đoạn thấy các ấn chứng này, hành giả dễ bị kẹt vào cái mê ánh sáng và màu sắc của điện; nhất là một số hành giả nhầm lẫn nó với cái gọi là Hào quang Ngọc điện Mâu-ni-châu, tức ánh sáng của Vô Vi Thanh-tịnh-giới. Thật ra, tần số điện Ngũ hành này còn rất thấp so với Vô Vi Thanh điện. Muốn phân biệt được hai tần số điện quang này cũng không có gì khó. Hành giả chỉ cần quay vào nội tâm mình để tự xét, thì sẽ xác định được mình ở vị trí nào: Nếu hành giả thấy tâm mình còn nhiều chao đảo, động loạn, còn bị chi phối nhiều bởi

ngoại cảnh vật chất thể gian, còn nhiều tham, sân, si, dục thì ta hiểu rằng cái màu sắc và ánh sáng mà ta đang chứng nghiệm, dù cho nó có sáng đến cỡ nào, cũng chỉ là Điện giới Ngũ hành mà thôi. Cảnh sắc này càng ít thấy càng tốt bởi vì ta còn thấy nó nhiều tức là tâm ta còn động loạn nhiều, thấy nó ít thì bớt động loạn. Cho đến một giai đoạn nào đó, ta sẽ không còn thấy nó nữa, lúc ấy trong công phu ta chỉ còn thấy một sắc đen huyền, đây là ta đã thanh lọc xong phần trước điện Ngũ hành trong bản thể và bắt đầu tập trung năng lực để bước qua tân số Vô Vi Điện quang. Và chỉ khi nào có đủ lực lượng điện quang thanh nhẹ ta mới có thể thấy được ánh sáng Mâu-ni-châu xuất hiện. Lúc bấy giờ tâm tư của hành giả đã rất nhiều ổn định, tánh tình cũng rất chững chạc, điềm đạm, ôn nhu dễ mến. Sự hiểu biết về đời cũng như về đạo cũng rất thâm trầm sâu sắc, chứ không còn bộp chộp, sôi nổi và hời hợt nông cạn như khi còn trụ trong Điện giới Ngũ hành.

Khi ta còn trụ trong Điện giới Ngũ hành là ta vẫn còn ở trong những trạng thái biến đổi của vô thường giả vọng hư huyền mà thôi. Tôi tạm gọi sự mắc vương này là Mê Sắc Tướng.

3. THẦN THÔNG

Do lòng ham muốn quá nhiều, đi đôi với tánh biếng nhát ương hèn, hành giả cứ mơ cầu, vọng tưởng những chứng đắc ngoài thực chất khả năng của mình, hành giả cũng thường hay cầu xin u ơ sự phù hộ, ban bố của Trời Phật Tiên Thánh. Tu hành thì ít mà muốn chứng đắc thật nhiều thật cao; nhất là mong được có phép thần thông. Dĩ nhiên, các Đấng cao cả Chơn Giác không bao giờ thoả mãn những mong cầu ý lại vô lý này; thế là các phần điện Thiêng liêng thấp kém khác sẽ tá danh và đáp ứng sự cầu xin của hành giả. Kể từ lúc này, từ sự tự tu tự chứng, hành giả lạc vào đường lối lệ thuộc và sự hộ độ của tha lực bên ngoài, bỏ dở nửa chừng công năng hành tiến. Lúc này hành tuy hành pháp rất ít, thậm chí không cần hành, nhưng vẫn mau lẹ đạt được những chứng đắc cao siêu; chẳng hạn như hít thở một hơi dài cả giờ đồng hồ mà không ngộp; hoặc nhìn thấy được các phần âm ở cõi vô hình; hoặc nghe thấy có Phật Tiên đến dạy đạo cho mình

(thật ra chỉ là ma quỷ tá danh). Ngoài ra, hành giả còn có thể thi thố được các phép thuật, chữa bệnh, trừ tà v.v... Hành giả cứ ngỡ đó là khả năng của mình, chứ đâu có ngờ đó chỉ là do sự tiếp trợ của những phần điện Thiêng liêng bên ngoài. Đó chỉ là những năng lực vay mượn tạm bợ của tha nhân. Khi họ thu hồi lại thì mình sẽ trở lại với thực trạng số không của mình, và tay trắng vẫn hườn tay trắng, ngu dốt vẫn là ngu dốt mà thôi! Uống phí biết bao nhiêu là thời gian quý báu của một kiếp người, không làm gì ích lợi cho bản thân, ngoài vai trò nô lệ và làm công cụ cho kẻ khác thi thố tài năng và mưu cầu lợi ích vị kỷ cá nhân của họ. Tôi tạm gọi đây là căn bệnh Mê Thần Thông của người tu thiền.

Tóm lại, trên đường đạo, tất cả những hành giả tu thiền theo PLVVKHHBPP cần phải chịu khó học hỏi cho thông suốt lẽ đạo; đồng thời cũng phải cố gắng siêng năng thực hành theo đúng phương pháp và đi đúng đường lối mà Tổ Thầy đã chỉ dạy. Phải ý thức tự tu tự sửa và tự phát triển lấy năng lực sáng suốt cho mình; chứ không tự tạo sự yếu hèn, nương nhờ ý lại bất kỳ ai; kể cả Thầy mình hoặc Tiên, Phật, Thượng Đế... vì điều này dễ dẫn ta vào con đường bị hộ nhập bởi tha lực.

Ngoài ra, người tu cũng không nên đam mê và bám trụ vào những chứng đắc công phu đã có của mình để bị trì trệ sự tiến hóa, bởi ta phải hiểu rằng phía trước vẫn còn nhiều điều cao xa, huyền mật cần phải khám phá và đạt đến. Chân lý vốn vô cùng chứ không chỉ giới hạn trong những khả năng eo hẹp của ta.

Còn một điều quan trọng tới hậu nữa mà tất cả cần phải biết, đó là: trình độ cao hay thấp của người tu, không phải được đánh giá hay đo lường qua khả năng lý luận cao siêu hoặc qua pháp thuật biến hóa cao cường, mà chính là do ở Thực Chất Tâm Hạnh Đạo Đức của mỗi người.

*Tình Thương mới thật phép màu,
Vô Vi Thanh Tịnh, không cầu không mong;
Âm thanh, Sắc tướng, Thần thông,
Cho dù chứng đắc, dận lòng đừng mê.*

(Mai Văn Chát)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

V, ngày 15/5/98

Tôi tên là T, 74 tuổi, Lá thư kính dâng Thầy lời nói trung trực báo tin vui.

Tôi trình bày lên Thầy cái bụng lớn và bả vai đau nhức, hiện cả năm lo thuốc không bớt (ăn uống bất thường). Trong khi Thầy xem thư tôi, có phép huyền vi và nhiệm mầu bề Trên ân ban cho ân sư một điển quang cực mạnh, theo tôi tưởng Thầy giải bệnh cho tôi cũng như tất cả chúng sanh, thì bệnh tôi từ đó càng ngày càng bớt đến ngày nhận thư của Thầy, ngày 21/11/97 bệnh hết luôn. Tôi nghĩ là hy hữu nhưng mà sự thật hết bệnh. Vì lòng tin của tôi trước đây, nhận hành PLVV bằng sách băng của Thầy, và có một người xa lạ đem cho tôi mượn sách và băng để nghe, đọc, tìm hiểu, và người đó hướng dẫn tôi hành y thời gian khoảng 10 tháng, tôi thấy vật gì chiếu sáng trước mặt bay như bọt sà bông con nít thổi chơi, bay qua li ti độ 5 tấc rồi mất. Sau hỏi bạn và lời giảng của Thầy, đó là hà sa, nên vui mừng tiến tu đến ngày hôm nay, và cũng có người đến đầu giường kêu tôi nửa đêm bảo là cố gắng lên, giựt mình dậy là đúng giờ hành pháp, mà chẳng thấy ai. Sau hơn một năm cũng ngồi thiền đúng giờ như thường lệ, hai chân từ bàn chân chạy rần rần lên bộ đầu, rồi phát ánh sáng từ trên trán xuống trước mặt, chỗ ngồi tua ánh sáng như đèn rọi có màu sắc, rọi như vậy 2 lần rồi vắng luôn. Thưa Thầy, tôi xin kể nghiệp tôi quá nhiều : Từ 30 mấy tuổi đến nay 74 tuổi phải chịu nghiệp, toàn là nặng và chết nhiều lần mà đã qua. Tôi kể mạng tôi, như Tết Mậu Thân bị thiết giáp bắn lưng bắp đùi, rồi leo trụ điện cao độ 10 thước để treo loa phong thanh bị điện giựt từ cao rớt xuống đất ngay trụ điện có 3 vòng cọc sắt rào kẽm gai, mà rớt trượt ngồi bên ngoài đóng cát và mất thở, bạn chở vào nhà thương khoảng hơn tuần là giải phóng về nhà, rồi sau đây bị nhồi máu cơ tim cả đêm không nằm được, thở

không khỏe, họ bảo chở đi nhà thương. Tôi nói chưa chết không chịu đi, đến sáng mới đi cấp cứu một tuần lễ về nhà. Rồi thời gian kể đi chặt củi, cái tay đứt máu quá chừng. Còn nhiều bệnh linh tinh bất thường như bị cúm đi phải chống gậy mà không vững, mà tại sao chưa "chết".

Kính xin Thầy có hai câu hỏi sau đây :

- 1) Khi nhà Phật nói kiếp này con người đời đạo bị khảo đảo nhồi quả, nghiệp vay thì phải trả cho hết, mới được về, vậy có đúng không?
- 2) Ngồi thiền mắt thấy sáng, có phải như mình tôi thấy sáng của trắng mờ mờ hay sáng như thế nào ?

Ít văn thơ kính dâng Thầy :

May nhờ gặp đặng pháp Thầy
Không tu bỏ dở cuộc đời hóa sanh
Có tu mới biết đặng mình
Sanh già bệnh chết có cho trường tồn
Ít ai sống hơn trăm tuổi
Pháp nào cũng dạy ăn ngay ở lành
Pháp Thầy chỉ dạy thực hành
Đơn giản dễ dàng không buộc điều chi
Công nông trí thức doanh thương
Muốn hành thì dễ ngày giờ khỏi lo
Lúc nào rảnh rồi nghỉ ngơi
Ngồi nằm tập luyện pháp Thầy ân ban
Ngày đêm phải có vài lần
Giải thông ngũ tạng máu hòa lưu thông
Thân hình tráng kiện vui tươi
Lại thêm sức khỏe siêng năng việc nhà
Tránh đau tật bệnh bất hòa
Không tốn tiền bạc khỏi lo chi Thầy
Pháp Thầy chỉ dẫn cứu đời
Trong vòng sáu tháng biết ngay sự tình
Có hành đúng đắn đừng sai
Răng kẻ co lười miệng thì ngậm luôn
Mắt nhắm ngồi ngó hướng Nam
Trong giờ Tý thấy huyền vi lạ lùng
Nếu bạn lắng trực lưu thanh

Thành tâm học hỏi theo triết minh sư
Khai thông trí tuệ mỗi người
Chơn tâm thức giác tự mình tiến lên
Cần khôn vũ trụ của mình
Tạo thành chơn giác thấy trong lẫn ngoài
Mến thương đạo đức dồi mài
Lời vàng tiếng ngọc tôn sư sẵn sàng
Đáp giải cho chung rõ ràng
Chỗ nào khuất lấp có Thầy kề bên
Thầy đã chẳng nề công lao
Muốn cho sanh chúng tiến mau kịp kỳ
Chuyển hóa tâm linh thức giác
Còn trĩu trệ tâm hồn gây động loạn
Nghĩ suy nổi khổ lụy phiền
Cho bằng thanh tịnh giải tỏa phiền ưu.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 10/8/98

Anh T,

Tôi vui nhận được thư anh đề ngày 15/5/98 được biết anh dũng mãnh tu tiến và tự xây dựng niềm tin dứt khoát thực hành, lại được kết quả an vui. Thành tựu hiển quang hà sa bầu trời chuyển chạy khắp nơi nơi. Tự cảm thức đường tu là chánh, tác thơ khuyên đời, tự diệt tham sân khai tăng trí đạo, phân minh thanh trược, nghiệp lực giải phân, cao tăng tự tiến, xuyên qua đời đạo trong lành. Lời thiết thật của anh sẽ được LedWeekly đăng tải, độ tha trong thực hành. Sáng là thấy rõ ràng như ban ngày, thì mới xác nhận là ta đã đến đó rồi, không tin chiêm bao mờ ảo. Còn về thuốc thanh lọc nếu có dịp, chúng tôi sẽ gửi tặng cho anh một bộ. Nhớ uống đúng theo lời dặn khi nhận thuốc. Nghèo mà có tâm tu chúng ta nên tương trợ lẫn nhau.

Hiểu được trong không còn có không nữa, nhiên hậu mới đạt đạo.

Quân bình tự đạt thật thanh cao
Rõ lẽ cần khôn tự bước vào
Chiếu cố tâm lành duyên tận độ
Thực hành chánh pháp niệm nam mô

Trì tâm khai triển bước vô
Điển quang thanh nhẹ nam mô thực hành
Năm trong định luật hóa sanh
Duyên may lại có hướng thanh đạt hòa
Tự mình thức giác thật tha
Trì tâm tu luyện chan hòa tình thương

Ánh trăng ban chiếu gieo gương
Toàn năng hướng độ yêu thương muôn loài
Sống trong ban chiếu chiếu hoài
Duyên may tự đạt chẳng sai chút nào
Khai thông từ thấp đến cao
Chẳng còn duyên nghiệp thanh cao độ đời
Bình tâm học hỏi kịp thời
Trời ban tình đẹp nơi nơi cảm hòa
Gốc là nguồn cội một Cha
Tình ba vũ trụ chan hòa yêu thương
Khai thông tự mở trí đường
Khiêm nhường tu tiến yêu thương độ hành
Khai thông nguyên lý bức tranh
Trời ban tình đẹp âm thanh cảm hòa
Cùng chung huynh đệ một nhà
Cùng chung xây dựng cùng hòa tiến lên
Cần khôn vũ trụ sẵn nền
Thương yêu tha thứ chẳng quên luật trời
Cảm minh nguyên lý thanh thoi
Sanh trụ hoại diệt hợp thời thăng hoa
Cảm thông nguyên lý gần xa
Tâm không dấy động chan hòa yêu thương
Vía hồn thanh thân dựa nương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Quán thông giải tỏa mê mù
Độc thơ tự thức tự tu hoài hoài
Thế gian chẳng có ai tài
Trí tâm thanh nhẹ tiến hoài không ngưng
Thành tâm khai triển tung bừng
Chiều sâu ánh sáng vô cùng thâm sâu
Thực hành ngắn gọn về mau
Chiều sâu tâm đạo lâu lâu thức tâm
Thành tâm tự hát tự ngâm
Đời là tạm cảnh ta tầm đến nơi
Chúc anh thanh tịnh nghỉ ngơi
Pháp Luân Thường Chuyển tự soi điển trời
Khai thông tâm điển buông lời
Chơn ngôn tận độ tự rời tham sân
Cần khôn vũ trụ cao từng
Gần xa cũng vậy lần lần sửa tu
Xứ ta pháp sáng chẳng mù
Không tu thuyết lý tạo mê
Cảm ơn nhà báo chấp mê
An ninh không có lại quê hơn người
Vía hồn loạn động không tui
Khổ mà không biết người người chán chê
Không thông nói láo tạo nghề
Bươi bươi móc móc mãi mê thực hành
Chẳng còn ý nghĩa cao thanh
Từ bi không có ở ăn khó hòa

Luận văn bày đặt phá nhà
Tâm không đạo đức khó hòa nơi nơi
Vui hành trí tuệ thanh thời
Mặc đời phê phán tình trời vững tin
Mong anh khai triển tâm linh

Thương yêu tha thứ chính mình tự tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Olympia, ngày 22 tháng 8 năm 1998

DÂNG LÊN THẦY

Dâng lên Thầy lòng quý thương yêu
Dâng lên Thầy tâm tu thanh nhẹ
Dâng lên Thầy trí mở tâm yên
Dâng lên Thầy tình xuyên các giới
Dâng lên Thầy nhập định hiếu trung
Dâng lên Thầy bao dung tình đạo
Dâng lên Thầy tháp cao cộng hưởng
Dâng lên Thầy đường tu phát triển
Dâng lên Thầy nguyện vọng khai thông
Dâng lên Thầy âm thầm tự tại
Dâng lên Thầy mãi mãi không quên
Dâng lên Thầy Bề Trên chứng kiến
Dâng lên Thầy tự kiến đạo tâm
Dâng lên Thầy âm thầm đặc pháp
Dâng lên Thầy tự ráp thành thơ

Dâng lên Thầy thiên cơ xây dựng
Dâng lên Thầy mối đạo tình thương
Dâng lên Thầy mảnh gương tận độ
Dâng lên Thầy Nam Mô dứt khoát
Dâng lên Thầy man mác tình thương
Dâng lên Thầy trên đường tiến hóa
Dâng lên Thầy công quả xinh tươi
Dâng lên Thầy thực hành tâm đạo
Dâng lên Thầy diện mạo Trời ban
Dâng lên Thầy Thiên Đàng tự giác
Dâng lên Thầy cát bụi về không
Dâng lên Thầy một lòng tu tiến
Dâng lên Thầy quyền luyện tình thương
Dâng lên Thầy mối tình chất phác
Dâng lên Thầy khiêm nhường tu tiến.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Chín

LUẬN ĐẠO PHÁP, VIÊN THÔNG TÙY DUYÊN HIỂN LỘ

HỒI TỘI HỒN ÂM PHỦ THỆN TẢ QUÁ KHỨ

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 23 tháng 8 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Thuyết pháp vô định pháp
Dĩ chúng sinh tâm vi pháp
Đàm đạo vô định đạo
Dĩ chúng sinh tâm vi đạo.*

Dịch

Thuyết pháp không chấp pháp
Coi tâm chúng sinh là pháp
Luận đạo không chấp đạo
Coi tâm chúng sinh là đạo.

Tế Phật: Kể từ khi Thánh Hiền Đường phổ hóa đạo pháp tới nay, đã giảng giải rất nhiều về đạo pháp, lại tới trung pháp rồi tiểu pháp, có khi lại thuyết cả về vô thượng pháp, khiến lắm lúc chúng sinh chẳng biết chọn lựa pháp nào, nên ta nay chỉ bằng chỉ nói một lời là thấu hết lẽ đạo, đó cũng là cách thuyết pháp mà không chấp pháp, giảng đạo mà không chấp đạo. Cảnh ngộ nội tâm trong mọi chúng sinh khác biệt hẳn nhau, do đó sự trình bày chân lý của Thánh Thần Tiên Phật cũng không thể theo một phương thức nhất định nào mà phải uyển chuyển nương theo từng căn cơ của mọi chúng sinh để diu dắt từ thấp lên cao. Bởi vậy điểm

quan trọng của việc tạo ra pháp này pháp nọ là bởi chúng sinh, còn nếu như không có chúng sinh ắt hẳn chẳng cần thuyết pháp giảng đạo. Do đó, đạo pháp hoàn toàn vì loài người mà giảng giải luận bàn, cũng không hề phân biệt kẻ trí người ngu.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư vô cùng chí lý, đối với người thuộc giới hạ thừa giảng pháp hạ thừa, đối với người trung thừa giảng pháp trung thừa, đối với người thượng thừa giảng pháp thượng thừa, thiết tưởng đó là tất cả ý nghĩa quan trọng.

Tế Phật: Trò ngoan, căn cứ theo điều con vừa trình bày thì chỉ cần đạt được sự ứng hợp hòa hài mà thôi, khó có thể giúp kẻ học đạo tiến bộ nhanh chóng, còn nếu như đối với giới hạ thừa giảng pháp trung thừa, đối với trung thừa giảng pháp thượng thừa, đối với thượng thừa giảng pháp vô thượng thì hẳn là sẽ giúp người học đạo tiến bộ lẹ hơn, cao hơn. Các bậc thánh hiền từ xưa tới nay đều theo phương thức này mà hướng dẫn kẻ hậu học, nên sự cố gắng tìm ra phương pháp của các ngài cực kì gian khổ.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư con càng nghe càng thấy vô cùng hữu lý, trí tuệ của con còn nông cạn nên rất cần sự khai thị của thầy.

Tế Phật: Con nói đúng, bởi lẽ đối với một kẻ có thành kiến và cố chấp, luôn luôn co mình, thâm trí, nên đạo họ theo chỉ là đạo giới hạn, chỉ biết có pháp mình mà thôi, huống nữa lại còn có một số người chỉ biết người khác cung kính

vâng lời mình còn chẳng chịu nghe ai cả, do đó rất khó mở trí cho họ.

Thái Sinh: Thưa ân sư, tình trạng này rất nhiều, do đó: “Đạo không chung chẳng thể cùng lo toan” (*Đạo bất đồng bất tương vi mưu*). Nghĩ kĩ thì nguyên nhân chỉ tại vậy thôi.

Tế Phật: Ha ha, thời gian vô cùng quý báu, tạm ngưng cuộc đàm đạo chiều nay tại đây, trò ngoan mau lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thưa con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường.

(còn tiếp)

